

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa, lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa samt lag om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som skall betalas vid permitteringar år 1994 samt lag om ändring av 15 och 18 §§ lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändras temporärt och att det stiftas en lag om en extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som arbetsgivaren skall betala vid permitteringar. Arbetstagarnas och arbetsgivarnas självrisk för de arbetslöshetsdagpenningar som betalas för permitteringstiden höjs. En permitterad arbetstagare som är berättigad till enligt förtjänsten avvägd dagpenning får sådan dagpenning först när han har fått permitteringsdagpenning för sammanlagt 15 dagar. Permitteringsdagpenningen blir 70 % av den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, dock är den minst lika stor som den fulla grunddagpenningen jämte eventuella barnförhöjningar. I övrigt betalas inte barnförhöjningar på permitteringsdagpenningen. Permitteringsdagpenningen inräknas inte i maximiderna för utbetalning av dagpenning avvägd enligt förtjänsten. De ändringar som gäller permitteringsdagpenningen är avsedda att vara temporära och gälla år 1994.

Den permitterande arbetsgivaren blir enligt förslaget skyldig att för heltidspermitteringar betala en extra arbetslöshetsförsäkringsavgift. Avgiften gäller samtliga arbetsgivare. Den betalas en gång per arbetstagare för alla begynnande permitteringar på heltid, dock så att betalningsskyldigheten begränsas till högst det antal personer som arbetsgivaren i medeltal beräknas ha i sin tjänst under året. Avkast-

ningen av avgiften används för att finansiera utgifterna vid Centralkassan för arbetslöshetskassorna. Den extra avgiften föreslås motsvara tio fulla grunddagpenningar enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, dvs. i dag 1 160 mk per permitterad arbetstagare. Den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften uppbärs för permitteringar som börjar år 1994.

I propositionen föreslås också att lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändras så att man då det gäller personer som i olika situationer arbetar på deltid eller i kortvarigt heltidsarbete övergår till en enhetlig jämkning av lönen och arbetslöshetsdagpenningen. Då den jämkade dagpenningen fastställs blir skyddsdelen 750 mk, precis som enligt den nuvarande lagen. Jämkningsprocenten för lönen och arbetslöshetsdagpenningen blir 80. I lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning görs vissa tekniska ändringar till följd av de föreslagna ändringarna i 5 kap. lagen om utkomstskydd för arbetslösa som gäller den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1994.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft från början av 1994. Lagen om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift vid permitteringar år 1994 är avsedda att gälla till utgången av 1994.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
MOTIVERING	3	1.1. Lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	8
1. Nuläget och behovet av ändringar	3	1.2. Lag om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som betalas vid permitteringar år 1994	9
1.1. Utkomstskyddet under permitteringstiden	3	1.3. Lag om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	10
2. Utkomstskyddet för personer ideltidsarbete ...	3	1.4. Lag om ändring av 15 och 18 §§ lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning	11
2.1. Ställningen för personer i olika slag av deltidarbete	3	2. Ikraftträdande	11
2.2. Särskilda förutsättningar	4	3. Lagstiftningsordning	11
2.3. Arbetslöshetsdagpenningens storlek	4	LAGFÖRSLAGEN	12
2.4. Dagpenningsperiodens längd	4	1. Lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	12
3. Föreslagna ändringar	5	2. Lag om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som skall betalas vid permitteringar år 1994	13
3.1. Utkomstskyddet under permitteringstiden och finansieringen av det	5	3. Lag om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	14
3.2. Utkomstskyddet för personer i deltidarbete	5	4. Lag om ändring av 15 och 18 §§ lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning	16
4. Propositionens verkningar	7	Parallelltexter	17
4.1. Verkningar för medborgarna	7		
4.2. Ekonomiska verkningar	7		
5. Beredningen av propositionen	8		
DETALJMOTIVERING	8		
1. Lagförslagen	8		

MOTIVERING

1. Nuläget och behovet av ändringar

1.1. Utkomstskyddet under permitteringstiden

Enligt 4 och 26 §§ lagen om utkomstskydd för arbetslösa betalas grunddagpenningen utan tidsbegränsning till permitterade. Den som har rätt till enligt förtjänsten avvägd dagpenning får sådan dagpenning för fem dagar i veckan under högst 500 arbetslöshetsdagar under fyra på varandra följande kalenderår. Antalet arbets-, självrisk- och ersättningsdagar under varje kalendervecka får vara sammanlagt högst fem.

Antalet dagpenningar som betalades till permitterade ökade i början av 1990-talet relativt sett mer än arbetslösheten i genomsnitt. Antalet dagpenningssdagar för de helt arbetslösa fördubblades från 1990 till 1991 medan antalet dagpenningssdagar för permitterade samtidigt fördubblades. Kostnaderna för de permitterades dagpenningar har förblivit höga också efter detta. Av utgifterna för den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen betalas mer än 20 % till helt permitterade personer. Antalet permitteringar är delvis en följd av det kraftigt försämrade sysselsättningsläget men också delvis av att kortvariga gruppermitteringar inom den privata sektorn används enbart för att spara in på personalutgifterna, vilket inte motsvarar det ursprungliga syftet med permitteringarna enligt lagen om arbetsavtal. Permitteringar har genomförts i större omfattning än vad det verkliga permitteringsbehovet hade förutsatt och ofta i samband med helgdagar. Då permitteringarna planeras och genomförs har man som en allt mera vägande faktor beaktat utkomstskyddet under permitteringstiden. Sedan början av 1993 har det förekommit allt mera permitteringar också inom den offentliga sektorn.

2. Utkomstskyddet för personer i deltidsarbete

2.1. Ställningen för personer i olika slag av deltidsarbete

I 5 kap. lagen om utkomstskydd för arbetslösa stadgas om rätten till arbetslöshetsdagpenning för personer som är delvis arbetslösa.

Enligt lagens 17 § är en arbetstagare, vars

arbetstid på grund av permittering, som arbetsgivaren verkställt av orsak som anges i lagen om arbetsavtal (320/70), förkortas med en eller flera dagar per vecka och vars lön har minskats i motsvarande mån, berättigad till arbetslöshetsdagpenning för dessa arbetslöshetsdagar under de förutsättningar som stadgas i 1 och 2 §§ samt 2-6 kap.

I 18 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa (226/87) stadgas att om arbetstiden för en arbetstagare, som varit i heltidsarbete, av skäl som nämns i 17 § förkortas genom en minskning av den dagliga arbetstiden och en motsvarande sänkning av lönen, har han rätt till arbetslöshetsdagpenning för de fulla arbetslöshetsdagar som motsvarar förkortningen av arbetstiden.

I 19 § 1 mom. (1365/90) stadgas att då en arbetslös tar emot deltidsarbete eller då en arbetstages arbetsförhållande enligt 39 a § lagen om arbetsavtal har ombildats till ett arbetsförhållande på deltid, har han rätt till en sålunda jämkad arbetslöshetsdagpenning att denna och 75 % av den del av lönen för deltidsarbetet, som överstiger 700 mark (i dag 750 mark, enligt förordningen om höjning av förmånerna inom utkomstskyddet för arbetslösa, 897/91) under en månad sammanlagt kan uppgå till det belopp som annars hade kunnat betalas som dagpenning.

I 21 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1365/90) stadgas att vid utbetalningen av arbetslöshetsdagpenning skall lönen för bisyssla och annan arbetsinkomst beaktas så att dagpenningen och 75 % av den del av löneinkomst eller annan arbetsinkomst som överstiger 700 mk (i dag 750 mk, enligt förordningen om höjning av förmånerna inom utkomstskyddet för arbetslösa) under en månad sammanlagt kan såsom grundskydd stiga till det fulla beloppet av den arbetslöses grunddagpenning eller såsom förtjänstskydd till det belopp som annars hade kunnat betalas som dagpenning avvägd enligt förtjänsten. Enligt 4 mom. i samma paragraf (1651/92) skall detta tillämpas även på den som har börjat bedriva företagsverksamhet medan han var arbetslös eller som annars har fått arbetsinkomst av företagsverksamhet.

I detta 5 kap. finns inga stadganden om samordning av arbetslöshetsdagpenningen med lönen i det fall att någon får ett kortvarigt

heltidsarbete. Han får då arbetslöshetsdagpenning för de arbetslösa dagarna.

Rätten till arbetslöshetsdagpenning bestäms på olika sätt beroende på om arbetstiden har förkortats på grund av permittering, om den arbetslöse tar emot deltidsarbete eller fortsätter med en bisyssla som han haft utöver sin huvudsyssla eller om han sporadiskt utför heltidsarbete. I fråga om de ekonomiska förlusterna till följd av arbetslösheten är den faktiska situationen densamma oberoende av orsaken till den partiella arbetslösheten, men skillnaderna i ersättningsgrunderna försätter de arbetslösa i olika ställning. Mest fördelaktig är situationen för dem som sporadiskt utför heltidsarbete och för personer med förkortad arbetsvecka, som kan få arbetslöshetsdagpenning för de arbetslösa dagarna.

Med deltidsarbete enligt 19 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa avses deltidsarbete av fortlöpande karaktär. I praktiken har det varit svårt att göra skillnad mellan när ett arbete skall ses som ett deltidsarbete enligt 19 § och när det är frågan om separata arbetsförhållanden. Gränsdragningen har blivit beroende av arbetsgivarnas intyg. I vissa fall har upprepade kortvariga arbeten för samma arbetsgivare betraktats som ett enda arbetsförhållande på deltid, men praxis har varierat.

2.2. Särskilda förutsättningar

Både om arbetsveckan har förkortats och om arbetsdagen har förkortats förutsätts det att lönen har sänkts i motsvarande mån för att arbetslöshetsdagpenning skall betalas ut. För att den som arbetar med förkortad arbetsdag skall ha rätt till arbetslöshetsdagpenning krävs det enligt 18 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa därtill att den genomsnittliga arbetstiden per vecka minskar med minst en femtedel och att han fortgående har varit heltidsanställd hos samma arbetsgivare de föregående 12 månaderna. För de permitterade blir det därmed det sätt på vilket arbetstiden förkortats, antingen per vecka eller per dag, som avgör hurudan rätten till dagpenning blir.

Orsaken till att en person övergår till deltidsarbete kan vara att arbetstiden per dag förkortas genom permittering eller att arbetsgivaren ensidigt ändrar arbetsförhållandet. I

det senare fallet finns det inga särskilda krav på hur länge anställningsförhållandet skall ha varat.

Till den som medan han var arbetslös har tagit emot deltidsarbete betalas enligt 19 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte jämkad dagpenning om arbetstiden överstiger fyra femtedelar av den inom branschen tillämpade maximiarbetstiden för arbetstagare i heltidsarbete.

2.3. Arbetslöshetsdagpenningens storlek

Om arbetstiden har förkortats på grund av permittering ersätts den förlorade arbetstiden som utkomstskydd för arbetslösa. I övriga fall samordnas arbetslöshetsdagpenningen med arbetslönen.

Enligt 20 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa (226/87) kan dagpenning avvägd enligt förtjänsten i fall som avses i 17-19 §§ utbetalas till ett sådant belopp att den jämte eventuell barnförhöjning och lön för arbete uppgår till sammanlagt högst 90 % av den lön som ligger till grund för dagpenningen avvägd enligt förtjänsten, likväl till minst samma belopp som den arbetslöse skulle ha rätt att få i form av grundskydd.

I lagen definieras inte hur stora löne- eller arbetsinkomsterna i sporadiskt arbete får bli i jämförelse med t.ex. den lön som ligger till grund för arbetslöshetsdagpenningen. Inte ens en god löneinkomst påverkar dagpenningens belopp. I praktiken har det förekommit fall där den lön som är att betrakta som den ordinarie löneinkomsten blir mindre än det sammanlagda beloppet av arbetslöshetsdagpenningen och inkomsterna under en månad.

2.4. Dagpenningens periodens längd

Till den som arbetar med förkortad arbetsdag betalas enligt 18 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa (69/89) arbetslöshetsdagpenning för en tid som motsvarar högst 150 fulla arbetsdagar per permitteringsgång, dock för minst 18 månader. Enligt 3 mom. anses en förkortning av arbetstiden utgöra en ny permitteringsgång då en person under minst sex månader fortgående har varit i sådant arbete där arbetstiden är lika lång som den maximiarbetstid i heltidsarbete som normalt tillämpas inom branschen.

Stadgandena i 19 § 3 och 4 mom. (69/89) om den jämkade dagpenningens maximibelopp och maximitid samt om ny beräkningsperiod är likadana som de stadganden som gäller för dem som arbetar med förkortad arbetstid. Enligt 5 mom. kan en person i deltidsarbete utan att förlora sin rätt till dagpenning säga upp sig från deltidsarbetet sedan det i 3 mom. nämnda maximibeloppet av arbetslöshetsdagpenningen blivit fullt.

I 26 § 5 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa stadgas att om en person under en period av fyra på varandra följande kalenderår har uppfyllt det i 16 § avsedda arbetsvillkoret under en granskningsperiod om åtta månader, börjar en ny beräkning av de 500 dagarna, då han på nytt börjar få dagpenning. Därmed kan en person med förkortad arbetsvecka vars arbetstid per vecka är minst 18 timmar få arbetslöshetsdagpenning under en obegränsad tid. Detsamma gäller personer som upprepade gånger utför sporadiskt heltidsarbete.

3. Föreslagna ändringar

3.1. Utkomstskyddet under permitteringstiden och finansieringen av det

I syfte att bromsa upp ökningen i statens utgifter föreslås att både arbetsgivarnas och arbetstagarnas självrisk för utkomstskyddet under permitteringstiden höjs.

I syfte att höja arbetsgivarnas permitteringströskel föreslås att arbetsgivaren en gång för varje arbetstagare som permitteras på heltid måste betala en extra arbetslöshetsförsäkringsavgift år 1994. Denna skyldighet gäller alla arbetsgivare och därmed också den offentliga sektorn. Med tanke på särdragen inom de branscher som avses i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden föreslås att skyldigheten att betala permitteringsavgiften dock begränsas enligt det antal personer som arbetsgivaren i medeltal beräknas ha anställda under året.

Intäkterna av den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften används för finansiering enligt 30 § 1 mom. lagen om arbetslöshetskassor, dvs. för arbetsgivarens andel av finansieringen av den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen. Den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften uppbärs enligt arbetsgivarens anmälan i samband med den övriga arbetslöshetsförsäk-

ringspremien av olycksfallsförsäkringsbolaget och i de fall då staten är arbetsgivare av statskontoret. Då det gäller den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften iakttas även i övrigt i regel samma principer och förfaranden som för arbetsgivarens arbetslöshetsförsäkringspremie. Därmed ordnas t.ex. ändringssökandet på samma sätt som för arbetslöshetsförsäkringspremien.

Enligt förslaget har en på heltid permitterad arbetstagare inte under de tre första ersättningsveckorna under permitteringstiden rätt till dagpenning avvägd enligt förtjänsten på samma sätt som enligt den nuvarande lagen om utkomstskydd för arbetslösa. I propositionen föreslås att i lagen intas stadganden om ett nytt utkomstsystem för denna tid, kallat permitteringsdagpenning. En permitterad person som enligt 16 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa har rätt till förtjänstskydd, får enligt förtjänsten avvägd dagpenning först sedan han har fått permitteringsdagpenning för sammanlagt 15 dagar. Permitteringsdagpenningen föreslås bli 70 % av den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen uträknad i enlighet med 23 §. Permitteringsdagpenningen utbetalas utan barnförhöjningar. Permitteringsdagpenningen skall dock bli minst lika stor som den fulla grunddagpenningen enligt 22 § 1 mom. jämte eventuella barnförhöjningar. Eftersom permitteringsdagpenningen inte är en i lagen nämnd enligt förtjänsten avvägd arbetslöshetsdagpenning, räknas den inte in i den i 26 § nämnda maximiperioden om 500 dagar för den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen.

3.2. Utkomstskyddet för personer i deltidsarbete

För att i fråga om utkomstskyddet för arbetslösa uppnå jämlikhet för de olika situationer i vilka arbetslöshetsdagpenning betalas ut utöver en arbetslön föreslås att man vid permitteringar i form av förkortad arbetstid, deltidsarbete, sporadiska arbeten och bisysslor går in för en enhetlig samordning av lönen och arbetslöshetsdagpenningen. Därtill föreslås att personer med kortvarigt heltidsarbete försätts i samma ställning som andra delvis arbetslösa.

Men ju längre det kortvariga heltidsarbete som skall omfattas av samordningen är, desto längre blir dröjsmålet med utbetalningen av dagpenningen. Den som börjar arbeta vet inte nödvändigtvis hur länge arbetet i verkligheten

kommer att vara. Den som betalar ut dagpenningen måste vänta till det säkerställs hur långt arbetsförhållandet blir och personen i fråga får ett löneintyg. Därför är det inte ändamålsenligt att låta den jämkade dagpenningen omfatta arbetsförhållandena på en månad eller längre tid. Om gränsen blir en månad stämmer detta också överens med att Arbetskraftsmyndigheterna inte till den som betalar ut arbetslöshetsdagpenningen meddelar om avbrott i arbetssökandet som är kortare än en månad. Därmed är personer med kortvarigt heltidsarbete i allmänhet enligt 4 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa berättigade till utkomstskydd.

En förutsättning för att arbetslöshetsdagpenningen skall betalas ut till en delvis arbetslös person är att den deltidsarbetande söker heltidsarbete och är beredd att ta emot ett sådant. Utkomstskyddet för deltidsanställda skall täcka bara de fall då personen i fråga har deltidsarbete bara för att heltidsarbete inte finns att tillgå. Därför föreslås det nu att rätten till jämkad arbetslöshetsdagpenning gäller sådana personer som i övrigt uppfyller förutsättningarna för erhållande av arbetslöshetsdagpenning men som av orsaker som anges i lagen om arbetsavtal har förkortad arbetstid för att arbetsgivaren har permitterat honom, om hans arbetsförhållande i enlighet med 39 a § lagen om arbetsavtal har förkortats till deltid, om han i enlighet med statstjänstemannalagen (755/86) har förflyttats till deltid, om han som arbetslös har tagit emot ett deltidsarbete, om han som arbetslös har tagit emot ett heltidsarbete för kortare tid än en månad, om han som arbetslös har börjat med annan företagsverksamhet än sådan som nämns i 5 § 5 mom. eller om han efter att ha blivit arbetslös från sin huvudsyssla fortsätter med en bisyssla som han haft utöver denna eller om han har en inkomst av sådan företagsverksamhet som han börjat med innan han blev arbetslös.

Rätten till dagpenning uppkommer inte om arbetstiden överstiger fyra femtedelar av den inom branschen tillämpade maximiarbetstiden för arbetstagare i heltidsarbete. Ett motsvarande stadgande ingår också i den gällande lagen. Där nämns ingen arbetstidsgräns för bisysslor, och det är inte heller ändamålsenligt att uppställa något motsvarande krav för sådant arbete, eftersom en bisyssla i regel är sådant arbete har utförts vid sidan av huvudsysslan. Om denna bisyssla är företagsverksamhet är det också svårt att reda ut hur lång arbetstiden

varit. Om bisysslan är omfattande borde Arbetskraftsmyndigheten reda ut om personen egentligen är arbetslös eller om han är sysselsatt i eget arbete eller inom ett eget företag.

Av inkomsten för de ovan nämnda arbetena beaktas enligt förslaget 80 % av den del av inkomsten som överstiger 750 mk per månad. Dagpenning avvägd enligt förtjänsten kunde dock utbetalas högst till ett sådant belopp att summan av dagpenningen jämte eventuella barnförhöjningar och inkomsten motsvarar högst 90 % av den lön som ligger till grund för den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, likväl till minst samma belopp som kunde ha utbetalats i grunddagpenning.

Då företagsinkomsten skall utredas kan det behövas uppgifter om beskattningen. Vid beskattningen för år 1993 tillämpas inkomstskattelagen (1535/92) som trädde i kraft från början av året. Eftersom beskattningen för 1993 blir färdig i slutet av 1994 måste inkomsten före det bestämmas på basis av den beskattning som fastställts enligt de tidigare stadgandena. Därför har det i detta skede inte ansetts befogat att ändra definitionen av inkomstbegreppet i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. I 155 § inkomstskattelagen stadgas att om det i annan lagstiftning hänvisas till lagar som har upphävts genom inkomstskattelagen, skall hänvisningen anses åsyfta motsvarande lagrum i inkomstskattelagen. Som inkomst kunde fastställas också ett belopp som har beräknats eller på annat sätt kan konstateras och som motsvarar situationen vid den tidpunkt då dagpenningen betalas ut.

Jämkad dagpenning utbetalas till ett belopp som motsvarar högst 150 fulla arbetslöshetsdagpenningar, dock för minst 18 och högst 24 månader.

Den gällande lagen anger ingen maximitid för bisysslor. T.ex. en person som fyllt 55 år och skött en bisyssla kan inte få arbetslöshetspension om dagpenningen utbetalas med samma begränsningar som till deltidsanställda. Denna person borde sluta med sin bisyssla och börja lyfta arbetslöshetsdagpenningen för helt arbetslösa. Å andra sidan inräknas i maximitiden på 500 dagar för personer med en bisyssla dagpenningsdagarna som sådana, i motsats till vad som är fallet för deltidsanställda, där de dagar för vilka jämkad dagpenning har betalats ut förvandlas till fulla arbetslöshetsdagpenningsdagar då maximitiden räknas ut. Därför föreslås att den nämnda begränsningen för

perioden för jämkad dagpenning inte skall gälla personer som har en bisyssla, utan att de skall få arbetslöshetsdagpenning enligt 26 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Lagens 21 § 2 och 3 mom. tillämpas enligt 4 mom. också då någon har börjat bedriva företagsverksamhet medan han var arbetslös eller annars han arbetsinkomst av företagsverksamhet. Det är inte motiverat att maximitiden skall gälla bara dem som har tagit emot avlönat arbete, men inte dem som medan de var arbetslösa har börjat med företagsverksamhet. Därmed blir de enda som inte berörs av maximitiden de personer som fortsätter med ett förvärvsarbete i bisyssla eller med företagsverksamhet som de har haft redan innan de blev arbetslösa.

I propositionen föreslås att en person som har fått jämkad dagpenning till fullt belopp och som i övrigt uppfyller förutsättningarna på nytt skall få rätt till jämkad dagpenning sedan han varit i heltidsarbete i minst sex månader. Han kan utan att förlora sin rätt till dagpenning säga upp sig från sitt arbete efter att ha fått jämkad dagpenning till fullt belopp.

4. Propositionens verkningar

4.1. Verkningar för medborgarna

Den genomsnittliga dagpenningen till de på heltid permitterade var 246,42 mk år 1992. Permitteringsdagpenningen enligt propositionen blir i medeltal 172,49 mk.

Den jämkade dagpenning som betalas till personer i deltidsarbete och bisysslor påverkas av propositionen främst genom att samordningsprocenten ändras. I och med att den höjs kommer den jämkade arbetslöshetsdagpenningen att minska, men ändringen blir beroende av arbetsinkomsten så att en liten inkomst ger en liten förändring och tvärtom. Eftersom inkomsterna av bisysslor är rätt små beräknas propositionen sänka arbetslöshetsdagpenningen för personer med bisysslor med i genomsnitt knappt två procent. För den som har ett halvdagsarbete med en lön som omräknad till en månadslön för heltidsarbete är densamma som den lön som ligger till grund för hans arbetslöshetsdagpenning, blir den jämkade enligt förtjänsten avvägda dagpenningen i medeltal 6,5 % lägre.

Om en arbetslös tar emot ett kortvarig

heltidsarbete för några dagar kan hans arbetslöshetsdagpenning per månad t.o.m. bli något högre än dagpenningen enligt den nu gällande lagen, under förutsättning att arbetslönen omräknad till en månadslön inte är högre än den lön som ligger till grund för hans dagpenning. Men ju högre inkomsten av det kortvariga arbetet omräknad till en månadslön är i jämförelse med den lön som ligger till grund för dagpenningen, desto mera sjunker dagpenningen i jämförelse med nuläget.

Propositionen påverkar mest dagpenningen för dem som har förkortad arbetstid. Denna grupp är i dag i en bättre ställning än andra arbetslösa. Den som arbetar fyra dagar i veckan får redan i löneinkomst 80 % av lönen för heltidsarbete. Då han därtill får dagpenning för arbetslöshetsdagarna blir ersättningsgraden för lönen och den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen 89 % av lönen i heltidsarbete ännu på en nivå där månadslönen är 15 000 mk. Propositionen innebär att till den som arbetar fyra dagar i veckan betalas ingen förtjänstdagpenning om lönen överstiger 9 000 mk i månaden.

4.2. Ekonomiska verkningar

Av de enligt förtjänsten avvägda dagpenningarna har en dryg femtedel utbetalats till personer som är permitterade på heltid. Till följd av det stora antalet permitterade och det faktum att deras dagpenning är större än medeltalet, har arbetslöshetsdagpenningarna för permitteringstiderna avsevärt ökat utgifterna för förtjänstskyddet.

Den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften beräknas inbringa 120 milj. mk år 1994. Det har dock antagits att antalet permitteringar minskar något i och med att åtgärden införs. Intäkterna av avgiften kanaliseras till Centralkassan för arbetslöshetskassorna. En del av intäkterna används för att ersätta systemet med olycksfallsförsäkringar och statskontoret för deras kostnader för uppbörden och redovisningen.

Permitteringsdagpenningen beräknas sänka kostnaderna för de enligt förtjänsten avvägda dagpenningar som betalas till permitterade med 370 milj. mk. För statsandelen blir minskningen 231 milj. mk.

Bland dem som får förtjänstdagpenning är

en stor del, ca 15 %, personer med fökortad arbetstid. Om dessa övergår till jämkad dagpenning minskar utgifterna för förtjänstskyddet med ca 270 milj. mk. Inom grundskyddet är det bara en liten del som har fökortad arbetstid; spareffekten blir drygt 20 milj. mk.

Bland dem som får arbetslöshetsdagpenning har 5-6 % fått jämkad arbetslöshetsdagpenning på grund av att de som arbetslösa har tagit emot deltidsarbete och ca 1,5 % har haft en bisyssla. De ekonomiska verkningarna blir rätt små om samordningsprocenten ändras. En jämkning inom dessa grupper och för personer med kortvariga arbetsförhållanden minskar utgifterna för både förtjänstskyddet och grundskyddet med ca 30 milj. mk.

Förslaget till ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa beräknas minska totalutgifterna för utkomstskyddet med 350 milj. mk år 1994, varav 50 milj. mk inom grundskyddet och 300 milj. mk inom förtjänstskyddet. Statens inbesparing år 1994 uppskattas till sammanlagt 240 milj. mk, så att förtjänstskyddets andel är 190 milj. mk och grundskyddets 50 milj. mk.

De föreslagna ändringarna innebär för staten inbesparingar på sammanlagt ca 470 milj. mk, för arbetsgivarna ca 215 milj. mk och för kassamedlemmarna ca 35 milj. mk.

Den totala inbesparingen i utgifterna för

arbetslöshetsdagpenningarna blir ca 720 milj. mk år 1994.

5. Beredningen av propositionen

Social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 29 januari 1992 en kommission med uppgift att reda ut hur systemet med utkomstskydd för arbetslösa fungerar och hur det borde utvecklas. I kommissionens betänkande (kommittebetänkande 1993:16) föreslås bl.a. att man i syfte att höja tröskeln för kortvariga permitteringar skulle betala en lägre dagpenning för de tre första veckorna (permitteringsdagpenning). Vidare föreslog kommissionen att man i fråga om permitteringar, deltidsarbete, sporadiska arbeten (upprepade, korta arbetsförhållanden) och bisysslor skulle övergå till en enhetlig samordning av lönen och arbetslöshetsdagpenningen.

Regeringen har i samband med ett avtal mellan arbetsmarknadsorganisationerna den 19 maj 1993 tagit ställning till hur lagstiftningen om utkomstskydd för arbetslösa bör ändras. Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag utgående från den ovan nämnda kommissionens förslag och regeringens ställningstagande samt under förhandlingar med arbetsmarknadsorganisationerna.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

2 §. Förmån som utbetalas i form av utkomstskydd för arbetslösa. Enligt förslaget införs i systemet med utkomstskydd för arbetslösa utom grundskyddet och förtjänstskyddet ett nytt system med utkomstskydd under permitteringstiden, en permitteringsdagpenning.

16 §. Rätt till permitteringsdagpenning. För den första tiden av permitteringar på heltid betalas enligt förslaget en permitteringsdagpenning i stället för förtjänstskydd. Om en person som enligt 16 § har rätt till enligt förtjänsten

avvägd dagpenning permitteras får han rätt till sådan dagpenning först sedan han för sammanlagt 15 dagar har fått permitteringsdagpenning. Denna period på 15 dagar är inte bunden till antalet permitteringsgångar, utan rätten till dagpenning avvägd enligt förtjänsten uppkommer för senare permitteringsperioder om perioden på 15 dagar har blivit full tidigare under lagens giltighetstid. Det är också möjligt att det behövs flera permitteringar för att fylla upp perioden på 15 dagar.

Permitteringsdagpenningen blir enligt förslaget 70 % av den enligt 23 § fastställda enligt förtjänsten avvägda dagpenningen. Permitteringsdagpenningens minimibelopp skall dock motsvara den fulla grunddagpenningen plus

eventuella barnförhöjningar. Om permitteringsdagpenningen blir större utbetalas inte barnförhöjningar enligt 24 §.

Eftersom permitteringsdagpenningen inte är en enligt förtjänsten avvägd dagpenning inräknas de dagar för vilka utbetalas inte i maximumtiden för den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen enligt 26 §. På permitteringsdagpenningen tillämpas dock i övrigt vad lagen stadgar om dagpenning avvägd enligt förtjänsten. Därmed är det t.ex. arbetslöshetskassorna som sköter utbetalningen av permitteringsdagpenningen till sina medlemmar.

I kraftträdande. Enligt förslaget skall lagen träda i kraft den 1 januari 1994 och gälla till årets slut. Den skall tillämpas på personer som har blivit permitterade efter det lagen trätt i kraft.

1.2. Lag om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som betalas vid permitteringar år 1994

1 §. I denna paragraf fastställs skyldigheten att betala en extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som gäller samtliga arbetsgivare. Därmed skall också statens ämbetsverk och inrättningar, vilka inte annars betalar arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie, betala avgiften vid permitteringar.

Arbetsgivaren skall betala avgiften för varje begynnande permittering. Den betalas för varje arbetstagare som har permitterats på heltid antingen tills vidare eller för en viss tid. Avgiften behöver således inte betalas om arbetstagarens arbetstid förkortas till exempel med en eller flera dagar i veckan. Betalningsskyldigheten begränsas till en gång för varje arbetstagare som arbetsgivaren permitterar. Om samma arbetsgivare senare permitterar samma arbetstagare på nytt behöver avgiften inte betalas flera gånger. Vissa KaPL-branscher, t.ex. byggnadsbranschen, karakteriseras dock av en stor omsättning bland arbetstagararna, beroende på arbetsobjekten. För att den extra avgiften inte skall bli oskälig inom dessa branscher föreslås en gräns för maximumbeloppet. Den extra avgiften skall betalas enligt det antal personer som arbetsgivaren beräknas ha anställda i medeltal under året. Det genomsnittliga antalet anställda beräknas då utgående från det antal som man får då man dividerar den lönesumma som ligger till grund för försäkringspremien för arbetsgivarens lagstad-

gade olycksfallsförsäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/48) med medelförtjänsten för samtliga löntagare år 1993, enligt vilken förtjänstnivåindex räknas ut. Denna medelförtjänst var under det första kvartalet 1993 9 448 mark per månad. För de statsanställda används som jämförelsetal det sammanlagda beloppet av de löner enligt 4 § lagen om forskottsuppbörd (418/59) som ämbetsverket eller inrättningen betalat ut år 1993.

2 §. Intäkterna av den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften skall användas för den andel av finansieringen av den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen för vilken arbetsgivarna ansvarar enligt 30 § 1 mom. lagen om arbetslöshetskassor.

3 §. I denna paragraf fastställs beloppet av den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften. Den blir tio gånger beloppet av den fulla grunddagpenningen enligt 22 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa, dvs. i dag 1 160 mk.

4 §. Uppbörden av avgiften sköts enligt förslaget av försäkringsbolagen, vilka uppbär arbetsgivarens arbetslöshetsförsäkringsavgift som ett tillägg till premien för den lagstadgade olycksfallsförsäkringen. Avgifterna uppbärs i samband med den egentliga arbetslöshetsförsäkringspremien. Uppbörden sker i första hand enligt arbetsgivarens anmälan om permitteringar till försäkringsbolaget. Skyldigheten att göra en sådan anmälan finns inskriven i 5 §. Försäkringsbolagen har tillgång till de uppgifter om arbetsgivarna som behövs för uppbörden och om avgiften uppbärs i samband med arbetslöshetsförsäkringspremien kan man spara in på de administrativa kostnaderna. I fråga om den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften iaktas även annars samma principer som i fråga om arbetslöshetsförsäkringspremien. Därmed kan avgiften utsökas utan dom eller beslut och för förseningstiden skall betalas dröjsmålsränta enligt 33 § lagen om arbetslöshetskassor.

Statskontoret uppbär från början av 1994 arbetslöshetsförsäkringsavgiften av de statens affärsverk på vilka lagen om statens affärsverk (627/87) tillämpas. Enligt förslaget uppbär statskontoret dessutom den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften av statens ämbetsverk och inrättningar, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som ovan föreslagits beträffande försäkringsbolagen.

5 §. I denna paragraf stadgas om den permitterande arbetsgivarens skyldighet att anmä-

la antalet permitteringar till försäkringsbolaget eller statskontoret. Avgiften uppbärs i första hand på basis av arbetsgivarens anmälan. För att göra det möjligt att övervaka att arbetsgivaren iakttar anmälningskyldigheten föreslås i 2 mom. att arbetslöshetskassorna och folkpensionsanstaltens lokalbyråer till de berörda försäkringsbolagen eller statskontoret måste anmäla de uppgifter som behövs för uppbörden av avgiften. De permitterade arbetstagarna får arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Arbetslöshetskassorna och folkpensionsanstaltens lokalbyråer skickar t.ex. 2-3 gånger sammanställningar med uppgifter om de arbetstagare som under den tid lagen är i kraft första gången i de berörda arbetsgivarens tjänst har ansökt om arbetslöshetsdagpenning eller utbildningsstödet för permitteringstiden. I ansökan om dagpenning skall det uppges vilket som är arbetsgivarens olycksfallsförsäkringsbolag.

6 §. Då det gäller redovisningen av avgifterna föreslås att man iakttar samma förfaranden som för arbetsgivarens arbetslöshetsförsäkringspremie och arbetstagarens arbetslöshetsförsäkringsavgift. Försäkringsbolagen och statskontoret ersätts för sina kostnader för uppbörden och redovisningen av avgifterna av intäkterna av avgiften. Grunderna för ersättningen fastställs genom ett avtal mellan Centrankassan för arbetslöshetskassorna och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund rf. samt statskontoret. Om ett sådant avtal inte finns följs social- och hälsovårdsministeriets anvisningar.

7 §. Ändring i den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften kunde enligt förslaget sökas på samma sätt som då det gäller arbetslöshetsförsäkringspremien.

8 §. Närmare bestämmelser om tillämpningen av lagen, bl.a. om anmälningskyldigheten för arbetsgivarna och utbetalarna av arbetslöshetsdagpenningen samt om grunderna för ersättande av uppbörds- och redovisningskostnaderna utfärdas av social- och hälsovårdsministeriet.

Ikraftträdande. Enligt förslaget skall lagen träda i kraft den 1 januari 1994 och gälla till årets slut. Den tillämpas på permitteringar som börjat under lagens giltighetstid.

1.3. Lag om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

17 §. Rätt till jämkad dagpenning. I denna

paragraf stadgas att rätt till jämkad dagpenning har alla som i övrigt uppfyller de i lagen om utkomstskydd för arbetslösa nämnda förutsättningarna för erhållande av dagpenning, om deras arbetstid har förkortats på grund av permittering eller om de har förflyttats från heltidsarbete till deltidsarbete med stöd av 39 a § lagen om arbetsavtal eller statstjänstemannalagen. Rätt till jämkad arbetslöshetsdagpenning har också de personer som medan de varit arbetslösa har tagit emot deltidsarbete eller heltidsarbete för en kortare tid än en månad. Vidare skall jämkad dagpenning betalas åt en person som har börjat med annan företagsverksamhet än sådan som nämns i 5 § 5 mom. medan han varit arbetslös och åt en person som har en bisyssla eller företagsinkomst av en tidigare företagsverksamhet om denna har minskat så att den inte enligt 5 § 5 mom. utgör hinder för utbetalningen av arbetslöshetsdagpenningen.

Enligt 2 mom. är en förutsättning för den jämkade dagpenningen att arbetstiden inte överstiger fyra femtedelar av den inom branschen tillämpade maximitiden för arbetstagare i heltidsarbete. Då arbetstiderna jämförs är granskningsperioden en vecka för de personer vilkas arbetstid har förkortats på grund av permittering. För dem som arbetar på deltid eller kortvarigt, mindre än en månad, på heltid blir granskningsperioden en månad.

18 §. Den jämkade arbetslöshetsdagpenningens belopp. I denna paragraf finns den regel enligt vilken den jämkade dagpenningen räknas ut. Av inkomsten av det ovan nämnda förvärsarbetet beaktas 80 % av den del av inkomsten som överstiger 750 mk per månad. Om inkomsten under granskningsperioden inte överstiger denna skyddsandel, görs ingen jämkning. Dagpenningen avvägd enligt förtjänsten kunde dock utbetalas till högst ett sådant belopp att summan av dagpenningen jämte eventuella barnförhöjningar och inkomsten under granskningsperioden motsvarar högst 90 % av den lön som ligger till grund för den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, likväl till minst samma belopp som den arbetslöse kunde ha fått i grunddagpenning.

När dagpenningen räknas ut är granskningsperioden en månad. Den börjar från den i 17 § 1 mom. 1—7 punkten avsedda förändringen, t.ex. från det arbetstiden förkortades eller från det deltidsarbetet eller det kortvariga arbetet började. Granskningsperioden påverkas också

om personen i fråga blir förhindrad att ta emot arbete och att få arbetslöshetsdagpenning, t.ex. på grund av sjukdom. Inkomster som hänförs sig till någon del av månaden omräknas att motsvara en inkomst per månad. Om personen i fråga inte under en granskningsperiod har arbete med en lön som skall beaktas vid jämkningen av arbetslöshetsdagpenningen, börjar följande granskningsperiod från det att han har börjat i ett sådant arbete.

19 §. Längden av perioden för den jämkade dagpenningen. Jämkad dagpenning betalas till ett belopp som motsvarar högst 150 fulla arbetslöshetsdagpenningar, dock för minst 18 månader. Jämkad dagpenning betalas dock inte för en längre tid än 24 månader, även om maximibeloppet för 150 dagar inte har fyllts. I de ovan nämnda maximibeloppen inräknas dock inte den jämkade arbetslöshetsdagpenning som fastställs på grundvalen av en sådan bisyssla som nämns i 17 § 1 mom. 7 punkten.

I 5 mom. föreslås att beräkningsperioderna för de ovan nämnda arbetslöshetsdagarna samt 18 respektive 24 månaders perioderna börjar på nytt om personen i fråga i minst sex månader har haft ett arbete där arbetstiden är lika lång som den inom branschen normalt tillämpade maximiarbetstiden för arbetstagare i heltidsarbete.

Enligt 6 mom. kan man utan att förlora sin rätt till dagpenning säga upp sig från sitt arbete efter det att det i 1 mom. nämnda maximibeloppet för arbetslöshetsdagpenningen har blivit fullt. Om någon har fått jämkad arbetslöshetsdagpenning till fullt belopp och tar ett kortvarigt heltidsarbete för kortare tid än en månad, har han rätt att få arbetslöshetsdagpenning för de helt arbetslösa dagarna på samma sätt som enligt det nuvarande systemet.

23 § 4 mom. Eftersom 21 § 1 mom. i den nuvarande lagen gäller fastställande av den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen föreslås att stadgandet flyttas till 23 § som gäller fastställande av dagpenningens belopp.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1994. Den tillämpas på personer vars rätt till jämkad dagpenning börjar efter det lagen trätt i kraft. Den maximitid som nämns i 19 § 2 mom. tillämpas på jämkade dagpenningar som utbetalats under lagens giltighetstid.

1.4. Lag om ändring av 15 och 18 §§ lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning

15 och 18 §§. I lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning görs vissa tekniska ändringar till följd av de föreslagna ändringarna i 5 kap. lagen om utkomstskydd för arbetslösa som gäller den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen.

2. Ikraftträdande

Enligt förslaget skall lagarna träda i kraft den 1 januari 1994. Lagen om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift vid permitteringar år 1994 föreslås gälla till utgången av år 1994.

3. Lagstiftningsordning

De föreslagna lagarna skall tillämpas på förmåner som hänförs sig till tiden efter lagens ikraftträdande. Grundlagsutskottet har i sin tolkningspraxis ansett att socialbidragen åtnjuter egendomsskydd enligt 6 § regeringsformen endast till de delar de förfallit till betalning. Propositionen innebär inte sådana ändringar av förutsättningarna för erhållande av förmåner som skulle kräva att propositionen behandlas i försvårad lagstiftningsordning.

Enligt 66 § 7 mom. riksdagsordningen kan ett lagförslag lämnas vilande om det är fråga om ett förslag till en sådan lag som försvagar det lagstadgade grundläggande utkomstskyddet och om förslaget inte gäller stadgande om skatt eller godkännande av bestämmelser som ingår i ett statsfördrag. Beträffande detta stadgande konstateras i motiveringen till regeringens proposition (reg.prop. 234/1991 rd.) att med grundläggande utkomstskydd avses endast regelbundna penningutbetalningar till fysiska personer och endast den del av socialskyddet genom vilka man strävar att trygga en levnadsstandard som är nödvändig för individens utkomst. I propositionens förteckning över förmånerna inom det grundläggande utkomstskyddet nämns bl.a. grunddagpenningen jämte barnförhöjningar samt grunddelen av den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, vilka betalas enligt lagen om utkomstskydd för

arbetslösa. Grundlagsutskottet karakteriserade i sitt betänkande nr 7/1992 rd. förteckningen över förmånerna som en minimiförteckning avsedd att vara så täckande som möjligt, vilken upptog de förmåner som hör till det grundläggande utkomstskyddet, och godkände därmed uppfattningen att åtminstone de ovan nämnda förmånerna hör till det lagstadgade grundläggande utkomstskyddet.

Grundlagsutskottet har i sitt ovan nämnda betänkande konstaterat att utan hinder av det grundläggande utkomstskyddets institutionella karaktär kunde man utan att det ges möjlighet att lämna lagförslaget vilande t.ex. i någon mån justera förutsättningarna för erhållande av en förmån, trots att den omfattas av skyddet, så länge förmånen fortfarande till ett tillräckligt stort belopp betalas till dem för vilka det som helhet betraktat är nödvändigt med tanke på det grundläggande utkomstskyddet. Med hänvisning till det s.k. förtjänstbundna skyddet konstaterade utskottet att utan att skyddets institutionella karaktär egentligen ändras bör i det lagstadgade grundläggande utkomstskyddet räknas in också de enligt förtjänsten avvägda förmåner som motsvarar de i motiveringen nämnda minimiförmånerna, till den del dessa

tillsammans med minimiförmånen motsvarar den utkomstnivå som full folkpension medför.

Den fulla grunddagpenningen enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa är i dag 2 494 mk per månad och barnförhöjningen t.ex. i en familj med tre eller flera barn är 44 mk per dag. Enligt förslaget blir permitteringsdagpenningen 70 % av den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen. I permitteringsdagpenning betalas dock minst ett belopp motsvarande den fulla grunddagpenningen jämte eventuella barnförhöjningar. I jämkad dagpenning kan enligt förslaget betalas högst så mycket att dagpenningen jämte eventuella barnförhöjningar tillsammans med förvärvsinkomsten under granskningsperioden sammanlagt utgör 90 % av den lön som ligger till grund för den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, dock minst lika mycket som kunde ha utbetalats i grunddagpenning. De nu föreslagna ändringarna kan med hänvisning till det ovanstående inte anses beröra det lagstadgade grundläggande utkomstskydd som nämns i 66 § 7 mom. riksdagsordningen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt 2 § 2 mom. lagen den 24 augusti 1984 om utkomstskydd för arbetslösa (602/84) samt
fogas temporärt till lagen en ny 16 a § som följer:

2 §

*Förmån som utbetalas i form av utkomstskydd
för arbetslösa*

Arbetslöshetsdagpenning betalas som grunddagpenning (grundskydd), som dagpenning avvägd enligt förtjänsten (förtjänstskydd) eller som dagpenning för permitteringsstiden (permitteringsdagpenning).

16 a §

Rätt till permitteringsdagpenning

Om den som enligt 16 § har rätt till dagpenning avvägd enligt förtjänsten permitteras på heltid, betalas till honom dagpenning avvägd enligt förtjänsten, dock först sedan han har fått permitteringsdagpenning för sammanlagt 15 dagar. Permitteringsdagpenningen är 70 % av den enligt 23 § fastställda enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, dock så att den är

minst lika stor som den fulla grunddagpenningen enligt 22 § 1 mom. jämte barnförhöjningar enligt 24 §. Vad som i övrigt stadgas i 24 § gäller inte permitteringsdagpenningen. Vad denna lag i övrigt stadgar om dagpenning avvägd enligt förtjänsten gäller också permitteringsdagpenningen, med undantag av den tidsperiod som nämns i 26 §.

För att permitteringsdagpenningen skall

kunna fastställas är den permitterande arbetsgivaren skyldig att till arbetslöshetskassan lämna de uppgifter som behövs om permitteringsarna.

Denna lag träder i kraft den 1994
och den gäller till utgången av år 1994.

Lagen tillämpas på personer som har blivit
permitterade efter det att lagen har trätt i kraft.

2.

Lag

om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som skall betalas vid permitteringar år 1994

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Utän hinder av vad som stadgas i någon annan lag är arbetsgivaren skyldig att en gång per arbetstagare som han permitterar på heltid betala en extra arbetslöshetsförsäkringsavgift. Den extra avgiften behöver dock betalas högst enligt det genomsnittliga antal personer som arbetsgivaren beräknas ha i sin tjänst under året. Det genomsnittliga antalet anställda beräknas så att den lönesumma som enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/48) ligger till grund för arbetsgivarens försäkringspremie divideras med medelförtjänsten för samtliga löntagare. Vid statens ämbetsverk och inrättningar används här som lönesumma de löner som har utbetalats år 1993.

2 §

Intäkterna av avgiften används för att finansiera utkomstskyddet för arbetslösa i enlighet med 30 § 1 mom. lagen om arbetslöshetskassor (603/84).

3 §

Den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften uppgår till tio gånger grunddagpenningens belopp enligt 22 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/84).

4 §

Det försäkringsbolag i vilket arbetsgivaren har sin lagstadgade olycksfallsförsäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring, uppbär den

extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften av arbetsgivaren på grundvalen av dennes anmälan, i samband med och med samma rätt som arbetslöshetsförsäkringspremierna enligt 33 § lagen om arbetslöshetskassor. Hos övriga arbetsgivare uppbärs avgiften av statskontoret med iakttagande i tillämpliga delar av vad som ovan stadgas om försäkringsbolag.

5 §

Den permitterande arbetsgivaren är skyldig att till försäkringsbolaget i fråga eller till statskontoret meddela de uppgifter om sina permitteringar enligt 1 § som behövs för att avgiften skall kunna fastställas.

Den arbetslöshetskassa som för permitteringsstiden betalat ut arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/90) samt folkpensionsanstaltens lokalbyrå skall till försäkringsbolaget eller statskontoret meddela de uppgifter som behövs för att avgiften skall kunna uppbäras.

6 §

Avgifterna redovisas till den i 29 § lagen om arbetslöshetskassor nämnda Centralkassan för arbetslöshetskassorna. De kostnader som systemet med olycksfallsförsäkringar och statskontoret åsamkas av uppbörden och redovisningen av avgifterna ersätts av intäkterna av avgiften.

7 §

Då det gäller sökande av ändring i den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften iaktas i tillämpliga delar vad som stadgas om arbetslöshetsförsäkringspremie i lagen om arbetslöshetskassor.

8 §

Närmare bestämmelser om tillämpningen av

denna lag utfärdas av social- och hälsovårdsministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1994 och den gäller till utgången av år 1994.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Lagen tillämpas på permitteringar som har börjat under den tid lagen är i kraft.

3.

Lag**om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs 20 och 21 §§ lagen den 24 augusti 1984 om utkomstskydd för arbetslösa (602/84), sådana de lyder, 20 § i lag av den 27 februari 1987 (226/87) och 21 § ändrad genom lagar av den 28 december 1990 och den 30 december 1992 (1365/90 och 1651/92), *ändras* 17—19 §§,

sådana de lyder, 18 § delvis ändrad genom nämnda lag av den 27 februari 1987 och genom lag av den 20 januari 1989 (69/89) och 19 § delvis ändrad genom sistnämnda lag och genom nämnda lag av den 28 december 1990, samt *fogas* till 23 § ett nytt 4 mom. som följer:

5 kap.

Jämkad arbetslöshetsdagpenning

17 §

Rätt till jämkad arbetslöshetsdagpenning

Rätt till jämkad arbetslöshetsdagpenning har under de förutsättningar som nämns i 1 och 2 §§ samt 2—6 kap. denna lag

1) den vars arbetstid har förkortats på grund av permittering,

2) den vars arbetsförhållande i enlighet med 39 a § lagen om arbetsavtal har ombildats till arbetsförhållande på deltid,

3) den som i enlighet med statstjänstemannalagen (755/86) har förflyttats till deltids-tjänst,

4) den som medan han var arbetslös har tagit emot deltidsarbete,

5) den som medan han var arbetslös har tagit emot heltidsarbete för kortare tid än en månad,

6) den som medan han var arbetslös har börjat med annan företagsverksamhet än sådan som nämns i 5 § 5 mom. samt

7) den som sedan han blivit arbetslös från

sin huvudsyssla fortsätter med en bisyssla som han haft utöver denna eller som har inkomst av företagsverksamhet som har inletts före arbetslösheten (bisyssla).

Rätten till jämkad arbetslöshetsdagpenning föreligger inte om arbetstiden i de fall som nämns i 1 mom. 1 punkten under en granskningsperiod om en vecka och i de fall som nämns i 1 mom. 2-5 punkten under en granskningsperiod om en månad överstiger fyra femtedelar av den inom branschen tillämpade maximiarbetstiden för arbetstagare i heltidsarbete.

18 §

Den jämjade arbetslöshetsdagpenningens belopp

Den jämjade arbetslöshetsdagpenningen utbetalas så att dagpenningen och 80 procent av den del av inkomsten som överstiger 750 mark, sammanlagt per månad (granskningsperioden) kan uppgå till det belopp som annars hade kunnat betalas i dagpenning.

Dagpenning avvägd enligt förtjänsten kan utbetalas till ett sådant belopp att summan av dagpenningen jämte eventuella barnförhöj-

ningar och arbetsinkomsten under granskningsperioden motsvarar högst 90 procent av den lön som ligger till grund för den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, likväl till minst samma belopp som den arbetslöse skulle ha rätt att få i grunddagpenning.

Då dagpenningen fastställs är granskningsperioden en månad. Granskningsperioden räknas från den förändring som nämns i 17 § 1 mom. 1-7 punkten.

Som arbetsinkomst betraktas löneinkomsten jämte skattebelagda naturaförmåner och då det gäller företagsverksamhet också den vid beskattningen konstaterade såsom arbetsinkomst betraktade delen av inkomst av rörelse, yrke eller gårdsbruk eller av annan förvärvsinkomst. Som inkomst kan också fastställas ett belopp som har beräknats eller annars kan konstateras och som motsvarar situationen vid den tidpunkt då arbetslöshetsdagpenningen betalas ut.

19 §

Längden av perioden för den jämkade dagpenningen

Jämkad dagpenning betalas till ett belopp som motsvarar högst 150 fulla arbetslöshetsdagpenningar och för minst 18 månader.

Jämkad dagpenning betalas dock inte för en längre tid än 24 månader, även om maximibeloppet för 150 dagar inte har blivit fullt.

I maximibeloppen och maximitiderna enligt 1 och 2 mom. inräknas dock inte en jämkad dagpenning som har fastställts enligt 17 § 1 mom. 7 punkten.

Då maximitiderna enligt 26 § räknas ut

beaktas det belopp som betalats i jämkad arbetslöshetsdagpenning förvandlat till fulla arbetslöshetsdagpenningdagar, med undantag av den jämkade dagpenning som fastställs enligt 17 § 1 mom. 7 punkten.

Om någon fortgående under minst sex månader har ett arbete där arbetstiden är lika lång som den maximiarbetstid i heltidsarbete som normalt tillämpas inom branschen, skall beräkningen av antalet arbetslöshetsdagar och perioderna på 18 respektive 24 månader börja på nytt.

Den som har fått ut arbetslöshetsdagpenningens maximibelopp enligt 1 mom. kan utan att förlora sin rätt till dagpenning säga upp sig från sitt arbete.

23 §

Beloppet av den enligt förtjänsten avvägd dagpenningen

Om någon har haft en bisyssla beaktas lönen eller inkomsten av denna inte då beloppet av den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen fastställs.

Denna lag träder i kraft den 1994.

Lagen tillämpas om rätten till jämkad dagpenning uppkommer efter det lagen trätt i kraft. Lagens 19 § 2 mom. tillämpas på de dagpenningar som har betalats under lagens giltighetstid.

4.

Lag**om ändring av 15 och 18 §§ lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras 15 § 3 mom. och 18 § 1 mom. lagen den 3 augusti 1990 om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/90),
 av dessa lagrum 18 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 23 december 1992 (1479/92), som följer:

15 §

Rätt till utbildningsstöd

En studerande har rätt till förtjänststöd om han enligt 16 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa är berättigad till dagpenning avvägd enligt förtjänsten. Villkor för att erhålla förtjänststödet förtjänstdel är dessutom att

1) studeranden är arbetslös eller permitterad på heltid,

2) studeranden är en sådan person som avses i 17 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller

3) han hotas av arbetslöshet.

18 §

Sänkt utbildningsstöd

En lagstadgad förmån, lön och annan arbets-

inkomst som en studerande får under utbildningstiden beaktas vid betalningen av utbildningsstödet på det sätt som 18 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa stadgar beträffande jämkad arbetslöshetsdagpenning. Härvid skall dock inte beaktas de sociala förmåner som enligt 27 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte skall dras av från arbetslöshetsdagpenningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994. Den tillämpas om rätten till sänkt utbildningsstöd uppkommer efter det lagen trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 15 oktober 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

1.

Lag

om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt 2 § 2 mom. lagen den 24 augusti 1984 om utkomstskydd för arbetslösa
(602/84) samt
fogas temporärt till lagen en ny 16 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

*Förmån som utbetalas i form av utkomstskydd
för arbetslösa*

Arbetslöshetsdagpenning betalas antingen som grunddagpenning (grundskydd) eller som dagpenning avvägd enligt förtjänsten (förtjänstskydd).

Arbetslöshetsdagpenning betalas som grunddagpenning (grundskydd), som dagpenning avvägd enligt förtjänsten (förtjänstskydd) eller som dagpenning för permitteringstiden (permitteringsdagpenning).

16 a §

Rätt till permitteringsdagpenning

Om den som enligt 16 § har rätt till dagpenning avvägd enligt förtjänsten permitteras på heltid, betalas till honom dagpenning avvägd enligt förtjänsten, dock först sedan han har fått permitteringsdagpenning för sammanlagt 15 dagar. Permitteringsdagpenningen är 70 % av den enligt 23 § fastställda enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, dock så att den är minst lika stor som den fulla grunddagpenningen enligt 22 § 1 mom. jämte barnförhöjningar enligt 24 §. Vad som i övrigt stadgas i 24 § gäller inte permitteringsdagpenningen. Vad denna lag i övrigt stadgar om dagpenning avvägd enligt förtjänsten gäller också permitteringsdagpenningen, med undantag av den tidsperiod som nämns i 26 §.

För att permitteringsdagpenningen skall kunna fastställas är den permitterande arbetsgivaren skyldig att till arbetslöshetskassan lämna de uppgifter som behövs om permitteringarna.

*Denna lag träder i kraft den 1994
och den gäller till utgången av år 1994.*

*Lagen tillämpas på personer som har blivit
permitterade efter det att lagen har trätt i kraft.*

3.

Lag**om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs 20 och 21 §§ lagen den 24 augusti 1984 om utkomstskydd för arbetslösa (602/84),
 sådana de lyder, 20 § i lag av den 27 februari 1987 (226/87) och 21 § ändrad genom lagar av
 den 28 december 1990 och den 30 december 1992 (1365/90 och 1651/92),
ändras 17—19 §§,

sådana de lyder, 18 § delvis ändrad genom nämnda lag av den 27 februari 1987 och genom lag
 av den 20 januari 1989 (69/89) och 19 § delvis ändrad genom sistnämnda lag och genom nämnda
 lag av den 28 december 1990, samt

fogas till 23 § ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

Jämkad arbetslöshetsdagpenning

17 §

Förkortad arbetsvecka

Arbetstagare, vars arbetstid på grund av
 permittering, som arbetsgivaren verkställt av
 orsak som anges i lagen om arbetsavtal
 (320/70), förkortats med en eller flera dagar per
 vecka och vars lön har minskats i motsvarande
 mån, är berättigad till arbetslöshetsdagpenning
 för dessa arbetslöshetsdagar under de förutsätt-
 ningar som stadgas i 1 och 2 §§ samt 2—6 kap.,
 i denna lag.

17 §

Rätt till jämkad arbetslöshetsdagpenning

*Rätt till jämkad arbetslöshetsdagpenning har
 under de förutsättningar som nämns i 1 och 2 §§
 samt 2—6 kap. denna lag*

1) *den vars arbetstid har förkortats på grund
 av permittering,*

2) *den vars arbetsförhållande i enlighet med
 39 a § lagen om arbetsavtal har ombildats till
 arbetsförhållande på deltid,*

3) *den som i enlighet med statstjänstemanna-
 lagen (755/86) har förflyttats till deltidstjänst,*

4) *den som medan han var arbetslös har tagit
 emot deltidsarbete,*

5) *den som medan han var arbetslös har tagit
 emot heltidsarbete för kortare tid än en månad,*

6) *den som medan han var arbetslös har
 börjat med annan företagsverksamhet än sådan
 som nämns i 5 § 5 mom. samt*

7) *den som sedan han blivit arbetslös från sin
 huvudsyssla fortsätter med en bisyssla som han
 haft utöver denna eller som har inkomst av
 företagsverksamhet som har inletts före arbets-
 lösheten (bisyssla).*

*Rätten till jämkad arbetslöshetsdagpenning
 föreligger inte om arbetstiden i de fall som
 nämns i 1 mom. 1 punkten under en gransknings-
 period om en vecka och i de fall som nämns i 1
 mom. 2-5 punkten under en granskningsperiod
 om en månad överstiger fyra femtedelar av den
 inom branschen tillämpade maximiarbetstiden
 för arbetstagare i heltidsarbete.*

Gällande lydelse

18 §

Förkortad arbetsdag

Om arbetstiden för en arbetstagare, som varit i heltidsarbete, av skäl som nämns i 17 § förkortas genom en minskning av den dagliga arbetstiden och en motsvarande sänkning av lönen, har han enligt denna lag rätt till arbetslöshetsdagpenning för de fulla arbetslöshetsdaggar som motsvarar förkortningen av arbetstiden, under förutsättning att den genomsnittliga arbetstiden per vecka minskar med minst en femtedel och han fortgående har varit heltidsanställd hos samma arbetsgivare åtminstone de 12 senaste månaderna.

Arbetslöshetsdagpenning betalas enligt denna paragraf för en tid som motsvarar högst 150 fulla arbetsdagar per permitteringsgång, dock för minst 18 månader.

Då en person under minst sex månader fortgående har varit i sådant arbete där arbetstiden är lika lång som den arbetstid i heltidsarbete som normalt tillämpas inom branschen, anses en förkortning av arbetstiden i enlighet med 1 mom. därefter utgöra en ny permitteringsgång. Om vederbörandes arbetstid på nytt förkortas i enlighet med 1 mom. inom sex månader räknat från föregående förkortning av arbetstiden, betraktas förkortningen som en och samma förkortning vid tillämpning av 2 mom.

19 §

Längden av perioden för den jämkade dagpenningen

Då en arbetslös har emot deltidarbete eller då en arbetsdagares arbetsförhållande enligt 30 a § lagen om arbetsavtal har ombildats till ett arbetsförhållande på deltid, har han rätt till en sålunda jämkad arbetslöshetsdagpenning att denna och 75 procent av den del av lönen för deltidarbetet, som överstiger 700 mark, under en månad sammanlagt kan uppgå till det belopp som annars hade kunnat betalas som dagpenning.

Föreslagen lydelse

18 §

Den jämkade arbetslöshetsdagpenningens belopp

Den jämkade arbetslöshetsdagpenningen utbetalas så att dagpenningen och 80 procent av den del av inkomsten som överstiger 750 mark, sammanlagt per månad (granskningsperioden) kan uppgå till det belopp som annars hade kunnat betalas i dagpenning.

Dagpenning avvägd enligt förtjänsten kan utbetalas till ett sådant belopp att summan av dagpenningen jämte eventuella barnförhöjningar och arbetsinkomsten under granskningsperioden motsvarar högst 90 procent av den lön som ligger till grund för den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, likväl till minst samma belopp som den arbetslöse skulle ha rätt att få i grunddagpenning.

Då dagpenningen fastställs är granskningsperioden en månad. Granskningsperioden räknas från den förändring som nämns i 17 § 1 mom. 1—7 punkten.

Som arbetsinkomst betraktas löneinkomsten jämte skattebelagda naturaförmåner och då det gäller företagsverksamhet också den vid beskattningen konstaterade såsom arbetsinkomst betraktade delen av inkomst av rörelse, yrke eller gårdsbruk eller av annan förvärvsinkomst. Som inkomst kan också fastställas ett belopp som har beräknats eller annars kan konstateras och som motsvarar situationen vid den tidpunkt då arbetslöshetsdagpenningen betalas ut.

19 §

Längden av perioden för den jämkade dagpenningen

Jämkad dagpenning betalas till ett belopp som motsvarar högst 150 fulla arbetslöshetsdagpenningar och för minst 18 månader.

Gällande lydelse

Jämkad dagpenning betalas dock inte, om arbetstiden överstiger fyra femtedelar av den inom branschen tillämpade maximiarbetstiden för arbetstagare i heltidsarbetew.

Jämkad arbetslöshetsdagpenning betalas till högst ett belopp som motsvarar 150 fulla arbetslöshetsdagpenningar, dock för minst 18 månader.

Om den, som avses i denna paragraf fortgående under minst sex månader har ett arbete där arbetstiden är lika lång som den arbetstid i heltidsarbete som normalt tillämpas inom branschen, börjar beräkningen av antalet arbetslöshetsdagar och perioden om 18 månader på nytt då han, efter att ha blivit arbetslös, åter har tagit emot deltidsarbete.

Den som avses i denna paragraf kan, sedan det i 3 mom. nämnda maximibeloppet av arbetslöshetsdagpenning blivit fulla, utan att hans rätt till dagpenning går förlorad, säga upp sig från deltidsarbetet.

20 §

Maximibeloppet av dagpenning avvägd enligt förtjänsten för den som har förkortad arbetstid och deltidsarbetande

Dagpenning avvägd enligt förtjänsten kan i fall som avses i 17—19 §§ utbetalas till ett sådant belopp att den jämte eventuell barnförhöjning och lön för arbete uppgår till sammanlagt högst 90 procent av den lön som ligger till grund för dagpenningen avvägd enligt förtjänsten, likväl till minst samma belopp som den arbetslöse skulle ha rätt att få i form av grundskydd.

21 §

Bisyssla

Om en person blivit arbetslös från sin huvudsyssla och han därutöver haft en bisyssla, beaktas inte lönen eller annan arbetsinkomsst av denna syssla då beloppet av den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen fastställs.

Vid utbetalningen av arbetslöshetsdagpenning skall lönen för bisyssla och annan arbetsinkomsst beaktas så att dagpenningen och 75 procent av den del av löneinkomsst eller annan arbetsinkomsst, som överstiger 700 mark, under en månad sammanlagt kan såsom grundskydd stiga till det fulla beloppet av den arbetslöses grund-

Föreslagen lydelse

Jämkad dagpenning betalas dock inte för en längre tid än 24 månader, även om maximibeloppet för 150 dagar inte har blivit fullt.

I maximibeloppen och maximitiderna enligt 1 och 2 mom. inräknas dock inte en jämkad dagpenning som har fastställts enligt 17 § 1 mom. 7 punkten.

Om någon fortgående under minst sex månader har ett arbete där arbetstiden är lika lång som den maximiarbetstid i heltidsarbete som normalt tillämpas inom branschen, skall beräkningen av antalet arbetslöshetsdagar och perioderna på 18 respektive 24 månader börja på nytt.

Den som har fått ut arbetslöshetsdagpenningens maximibelopp enligt 1 mom. kan utan att förlora sin rätt till dagpenning säga upp sig från sitt arbete.

(20 § upphävs)

(21 § upphävs)

Gällande lydelse

dagpenning eller såsom förtjänstskydd till det belopp som annars hade kunnat betalas som dagpenning avvägd enligt förtjänsten.

Såsom arbetsinkomst anses löneinkomst samt vid beskattningen konstaterad, såsom arbetsinkomst betraktad del av inkomst av rörelse eller yrke, inkomst av gårdsbruk eller annan förvärvsinkomst. Såsom arbetsinkomst kan dock fastställas ett mot situationen vid utbetalningen av arbetslöshetsdagpenningen svarande belopp som har konstaterats eller som annars kan konstateras.

Föreslagen lydelse

23 §

Beloppet av den enligt förtjänsten avvägdadagpenningen

Om någon har haft en bisyssla beaktas lönen eller inkomsten av denna inte då beloppet av den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen fastställs.

Denna lag träder i kraft den 1994.

Lagen tillämpas om rätten till jämkad dagpenning uppkommer efter det lagen trätt i kraft. Lagens 19 § 2 mom. tillämpas på de dagpenningar som har betalats under lagens giltighetstid.

4.

Lag**om ändring av 15 och 18 §§ lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 15 § 3 mom. och 18 § 1 mom. lagen den 3 augusti 1990 om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/90),
av dessa lagrum 18 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 23 december 1992 (1479/92), som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

15 §

Rätt till utbildningsstöd

En studerande har rätt till förtjänststöd om han enligt 16 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa är berättigad till dagpenning avvägd enligt förtjänsten. Villkor för att erhålla förtjänststödet förtjänstdel är dessutom att

- 1) studeranden är arbetslös eller permitterad,
- 2) hans arbetstid har förkortats enligt 17 och 18 §§ lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller 39 a § lagen om arbetsavtal,
- 3) han utför deltidarbete enligt 19 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller sköter en bisyssla enligt lagens 21 § eller om
- 4) han hotas av arbetslöshet.

18 §

Sänkt utbildningsstöd

En lagstadgad förmån, lön och annan arbetsinkomst som en studerande får under utbildningstiden beaktas vid betalningen av utbildningsstödet på det sätt som i 21 § 2 och 3 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa gäller beträffande inkomst av bisyssla. Härvid skall dock inte beaktas de sociala förmåner som enligt 27 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte skall dras av från arbetslöshetsdagpenningen.

En studerande har rätt till förtjänststöd om han enligt 16 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa är berättigad till dagpenning avvägd enligt förtjänsten. Villkor för att erhålla förtjänststödet förtjänstdel är dessutom att

- 1) studeranden är arbetslös eller permitterad på heltid,
- 2) studeranden är en sådan person som avses i 17 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller
- 3) han hotas av arbetslöshet.

18 §

Sänkt utbildningsstöd

En lagstadgad förmån, lön och annan arbetsinkomst som en studerande får under utbildningstiden beaktas vid betalningen av utbildningsstödet på det sätt som 18 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa stadgar beträffande jämkad arbetslöshetsdagpenning. Härvid skall dock inte beaktas de sociala förmåner som enligt 27 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte skall dras av från arbetslöshetsdagpenningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994. Den tillämpas om rätten till sänkt utbildningsstöd uppkommer efter det lagen trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.